

کاربرد روش دومرحله‌ای هکمن در بررسی عوامل مؤثر بر ارزش تفرجی منطقه کوهستانی در که

هومان لیاقتی^۱، نغمه میرقمعی^{۲*}، افسانه نعیمی‌فر^۳، هدا یزدان‌پناه^۴

۱ دانشیار پژوهشکده علوم محیطی دانشگاه شهید بهشتی، ایران

۲ استادیار پژوهشکده علوم محیطی دانشگاه شهید بهشتی، ایران

۳ عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهریار، ایران

۴ دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق محیط‌زیست، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۱۲/۱۵؛ تاریخ تصویب: ۱۳۸۹/۵/۲۵)

چکیده

افزایش جمعیت و توسعه شهرنشینی در سالهای اخیر موجب افزایش تقاضا برای استفاده تفرجی از فضاهای طبیعی می‌شود. از آنجا که این دسته از فضاهای بیشتر در زمرة کالاهای عمومی با دسترسی آزاد قرار دارند، اغلب بازدیدکنندگان از ارزش واقعی تفرج در این فضاهای غافل‌اند و این موضوع به طور معمول منجر به عدم استفاده بهینه و مطلوب از این مکان‌ها می‌شود.

در تحقیق حاضر، ارزش تفرجی منطقه کوهستانی در که واقع در شمال تهران با استفاده از روش ارزشگذاری مشروط برآورد شد. به همین منظور ۲۴۰ پرسشنامه برای استفاده تفرجی از سایت مورد نظر، تکمیل شد. به منظور تمايز عوامل مؤثر بر تصمیم به تمایل به پرداخت ورودیه و میزان تمایل به پرداخت، از الگوی توبیت از روش دومرحله‌ای هکمن استفاده شد. با حذف پاسخ‌های ناقص و صفر اعتراض‌آمیز، ۵۸ درصد از افراد حاضر به پرداخت ورودیه برای استفاده تفرجی از منطقه در که بوده‌اند. نتایج الگوی هکمن نشان داد، متغیرهای سن و تعییر چهارفایی محیط کار، فقط بر تصمیم پاسخگوییان برای پرداخت ورودیه اثر معنی دار دارد. در حالی که سطح درآمد، تعداد افراد خانوار، نوع منزل مسکونی، میزان آلودگی در محیط کار و امکانات منطقه در که، در مرحله اول (تصمیم برای تمایل به پرداخت) و همچنین در مرحله دوم (عمل بعد از تصمیم)، بر میزان تمایل به پرداخت پاسخگوییان اثر معنی دار دارد. میانگین تمایل به پرداخت سالانه هر بازدیدکننده برابر با ۳۳۶۲/۸ ریال و ارزش تفرجی هر هکتار از منطقه در که در سال ۱۳۸۸ تقریباً برابر با پنجاه میلیون ریال برآورد شد.

با توجه به میزان بالای ارزش تفرجی هر هکتار از منطقه در که، ضروری است، مسئولان با برنامه‌ریزی صحیح، به حفظ و نگهداری مناطق تفریحی طبیعی همانند در که توجه بیشتری کنند. این موضوع در کلانشهرهایی همانند تهران که بیشتر ساکنان آن مواجه با انواع آلودگی و کمبود فضای سبزند، از اهمیت بیشتری برخوردار است.

کلید واژه‌ها: ارزشگذاری مشروط، ارزش تفرجی، در که، الگوی توبیت، روش دومرحله‌ای هکمن

محاسبه کردند. با استفاده از ارزشگذاری مشروط، Lee and Han (۲۰۰۲)، ارزش منافع پنج پارک ملی در کره جنوبی را بررسی کرده و میزان ارزش تفریجی برای هر خانوار را به طور میانگین برابر $10/54$ دلار در یک سال برآورد کردند. در ایران یخشکی نخستین فردی بود که در سال ۱۳۵۱، مسئله ارزش تفریجگاهها را مطرح کرد. سپس مجتبونیان (۱۳۵۶)، به ارزشگذاری دو بوسنان تهران پرداخت. وی تقاضای افراد را برای استفاده از بوسنان و عوامل اقتصادی و اجتماعی مؤثر بر تقاضای بازدیدکنندگان را مورد بررسی قرار داد. خورشید دوست (۲۰۰۵)، با استفاده از رهیافت (۷)، میزان تمایل به پرداخت مردم تبریز را برای حفاظت از محیط‌زیست شهری، به‌طور میانگین برابر 41140 ریال در هر ماه به‌دست آورد. امیرنژاد و همکاران (۲۰۰۶)، ارزش تفریجی سالانه پارک جنگلی سی‌سنگان نوشهر را با استفاده از ارزشگذاری مشروط، $2/5$ میلیون ریال در هکتار برآورد کرد. امامی میبدی و قاضی (۱۳۸۷)، از روش (۷) استفاده کرده و ارزش تفریجی سالانه پارک ساعی تهران را بیش از $2/7$ میلیارد ریال برآورد کردند. کاووسی کلاشمی و همکاران (۱۳۸۸) نیز با استفاده از این روش، ارزش تفریجی سالانه بوسنان محتمل رشت را بیش از 856 میلیون ریال محاسبه کردند. در میان دره‌های شمالی تهران، دره در که به‌دلیل هموارتر بودن و امنیت بیشتر مسیر کوه‌نوردی، ارتفاع کمتر کوه نسبت به آب رودخانه، فضای طبیعی و بکتر نسبت به سایر مناطق کوهستانی تهران، بیش از نیمی از گردشگران را به سوی خود جذب می‌کند. (سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران، ۱۳۷۵). در این پژوهش، با توجه به رضامندی منطقه در که نسبت به سایر تفریجگاه‌های طبیعی تهران و زوال تدریجی اکوسیستم طبیعی در که در نتیجه نبود بازار و رایگان پنداشتن خدمات محیط‌زیستی آن، به بررسی ارزش تفریجی این منطقه با استفاده از ارزشگذاری مشروط پرداخته شده است. به‌منظور بررسی اثر متغیرهای تعیین‌کننده ارزش تفریجی در گروههایی که تمایل به‌پرداخت دارند و گروههایی که تمایل به پرداخت ندارند، همچنین تمایز سازه‌های مؤثر بر تصمیم‌بپرداخت و رویدیه و میزان آن از الگوی اقتصادسنجی توبیت و روش دومرحله‌ای هکمن استفاده شد.

روش پژوهش

بررسی پژوهش‌های مختلف در خصوص برآورد ارزش تفریجی مناطق جنگلی و پارک‌های ملی نشان می‌دهد که به‌طور

سوآغاز

اکوسیستم‌های طبیعی فراهم کننده کالاها و خدمات فراوانی هستند که نقش مؤثری در تامین رفاه بشر دارد. از این‌رو ارزشگذاری اقتصادی آنها، تاثیر سازنده‌ای در مدیریت بهینه منابع طبیعی و کاراتر شدن سیاست‌های محیط‌زیستی خواهد داشت. در کشور ایران نیز با تصویب ماده ۵۹ قانون برنامه چهارم توسعه، برآورد ارزش اقتصادی منابع طبیعی و هزینه ناشی از آلودگی و تخریب محیط‌زیست در فرایند توسعه، از الزام قانونی برخوردار شده است (میرقی، ۱۳۸۷).

از آنجا که برای بیشتر خدمات محیط‌زیستی و اجتماعی فراهم شده با اکوسیستم‌های طبیعی بازاری وجود ندارد، رایج‌ترین رهیافت مبتنی بر بازار فرضی، ارزشگذاری منافع محیط‌زیستی به صورت مشروط است (Heal et al, 2005) خورشید دوست، ۱۳۷۶). این روش برای نخستین بار در ۱۹۵۸ در ایالات متحده امریکا برای تعیین ارزش تفریجی پارک ملی و از آن پس در دهه ۱۹۷۰ در اروپا استفاده شد (Bohm, 1972; Dahlberg, 1974; Hanemann 1991; Bateman and Willis, 1999). در دهه ۱۹۹۰ برای اولین بار روش ارزشگذاری مشروط^(۱) (cv)^(۲) در کشورهای در حال توسعه برای ارزشگذاری کالاهای عمومی نظیر دسترسی به پارک، آب سالم و زمین‌منظراتی زیبا مورد استفاده قرار گرفت (Willis, 1999). روش ارزشگذاری مشروط در حال حاضر به‌طور وسیعی در ارزشگذاری‌ها و تحلیل اقتصادی خدمات و موهاب محیط‌زیستی استفاده می‌شود. این وسعت به کارگیری مدیون دو عامل است: اول این‌که، این روش نیازمند پرسشگری چشمگیری است، اما مانند سایر روشها به نهاده‌های اطلاعاتی زیادی نیازمند نیست و به طور نسبی استفاده از آن آسان است. دوم این‌که به طور نظری این روش را می‌توان برای ارزشگذاری تمامی انواع ارزشها اعم از مصرفی و غیرمصرفی که برای آنها بازاری وجود ندارد، به کار برد (Jones et al, 2000; Heal et al, 2005; Spash, 2005).

Costanza et al (۱۹۹۷)، با استفاده از ارزشگذاری مشروط ارزش خدمات اکوسیستم و اکولوژیکی، ۱۷ اکوسیستم مختلف جهان را مورد بررسی قرار داده و ارزش تفریجی جنگل‌های گرمسیری و معتدله را به ترتیب برابر 112 و 36 دلار در هکتار برآورد کردند. Garrod and Willis (۱۹۹۷)، ارزش تفریجی جنگل‌های مالزی را با استفاده از (۷) 740 دلار در هر هکتار

$$C_i = C_i^* \quad \text{if} \quad C_i^* > 0 \quad (2)$$

$$C_i = 0 \quad \text{if} \quad C_i^* \leq 0 \quad (3)$$

که در آن β' بردار ارزش مشخصه‌ای، X_i یک بردار رگرس‌کننده شامل خصوصیات اجتماعی و اقتصادی و محیط‌زیستی پاسخگویان و ε_i^* نیز جز اخلال است. برای فردی که تمایل به پرداخت دارد، C_i^* سطح واقعی تمایل به پرداخت است و برای فردی که تمایل به پرداخت ندارد، C_i^* صفر است. معتقد است مشاهدات بالاتر از آستانه Maddala (۱۹۸۳)، سانسور می‌تواند به صورت زیر بیان شود:

$$E(C_i) = E(C_i | C_i^* > 0) = \beta'X + E(\varepsilon_i | \varepsilon_i > -\beta'X_i) \quad (4)$$

$$E(C_i | C_i^* > 0) = \beta'X_i + \delta \frac{\phi(\beta'X_i / \delta)}{\Phi(\beta'X_i / \delta)} \quad (5)$$

به گونه‌ای که $\Phi(\beta'X_i / \delta)$ به ترتیب تابع چگالی نرمال استاندارد و تابع چگالی تجمعی نرمال استاندارد در مقدار $(\beta'X_i / \delta)$ هستند. سمت چپ عبارت در رابطه (۴) یعنی ارزش پیش‌بینی شده C_i را زمانی که $\beta'X_i > 0$ - بزرگتر از صفر باشد، نشان می‌دهد. $E(\varepsilon_i | \varepsilon_i > -\beta'X_i) = E(\varepsilon_i | \varepsilon_i < \beta'X_i)$ در رابطه (۴)، امید ریاضی جز خطاست، زمانی که از $\beta'X_i$ - بزرگتر باشد.

تصویر توبیت این امکان را فراهم می‌آورد که تصمیمات مرتبط با تمایل به پرداخت ورودیه و سطوح شرطی تمایل به پرداخت برای انجام تصمیم به تمایل به پرداخت مورد توجه قرار گیرد. McDonald and Moffitt (۱۹۸۲) مشاهدات، میانگین مشاهدات بالای نقطه سانسور متغیر وابسته و احتمال بالای نقطه سانسور بودن را به صورت زیر بیان کردند.

$$E(C_i) = \Phi(Z)E(C_i^*) \quad (6)$$

$$Z = \frac{\beta'X_i}{\delta} \quad (7)$$

سپس به منظور اثر سنجش اثر تغییر در متغیر X_i بر روی C_i (کشش کل)، رابطه زیر مورد استفاده قرار گرفت.

معمول از روش هزینه سفر و ارزشگذاری مشروط برای تعیین ارزش جهانگردی و تقریبی استفاده می‌شود. با توجه به این که منطقه در که بخشی از شهر تهران است، استفاده از روش هزینه VanKata (chalem, 2003) می‌تواند نتایج به دست آمده را دچار انحراف کند. زیرا برخی از بازدیدکنندگان از وسیله نقلیه شخصی و پاره‌ای دیگر از وسیله نقلیه عمومی برای رسیدن به این منطقه استفاده می‌کنند و بعضی افراد نیز به دلیل نزدیکی محل سکونت خود به منطقه در که، این فاصله را پیاده طی می‌کنند. از این‌رو در تحقیق حاضر، از ارزشگذاری مشروط (cv)، مبتنی بر تمایل به پرداخت بیان شده افراد استفاده شده است. روش مذبور تلاش می‌نماید تا تمایل به پرداخت افراد را در سناریوی بازار فرضی تعیین کند. در ارزشگذاری مشروط، برای تعیین میزان تمایل به پرداخت افراد، پنج روش کلی استخراج وجود دارد. چون در میان این روشها، تکنیک انتهای- باز برای پاسخگویان آسان و راحت است و هیچ تورش نقطه شروعی را به دنبال ندارد از طرف دیگر سبب کاهش مدت زمان تکمیل پرسشنامه و هزینه اجرای طرح می‌شود، در مطالعه حاضر از تکنیک استخراجی انتهای- باز، یا سوالات نامحدود برای تعیین ارزش تقریبی منطقه در که استفاده شد (Walsh et al, 1984). از آنجا که در روش انتهای- باز، تکنیک اقتصادسنجی مورد استفاده، الگوی توبیت و روش دو مرحله‌ای هکمن است، بنابراین مزیت دیگر استفاده از روش انتهای- باز، تفکیک عوامل مؤثر بر تصمیم به تمایل به پرداخت و عوامل مؤثر بر میزان تمایل به پرداخت (مرحله عمل بعد از تصمیم) است. همچنین با استفاده از الگوی توبیت می‌توان اثر تغییر متغیرهای مختلف را بر ارزش تفرجی مناطق تقریبی در گروههایی که تمایل به پرداخت دارند و گروههایی که تمایل به پرداخت ندارند، بررسی کرد. اما در سایر تکنیک‌های استخراج اطلاعات همانند انتخاب دوگانه تک‌بعدی و دوی بعدی که از الگوهای اقتصادسنجی لاجیت و پروبیت استفاده می‌کنند، تمایز میان عوامل مؤثر بر وجود تمایل به پرداخت و متغیرهای اثرگذار بر میزان آن، ممکن نیست.

در الگوی توبیت زمانی می‌توان متغیر وابسته را مشاهده کرد که مقدار آن از حد خاصی بالاتر، یا پایین‌تر باشد (McDonald, 1982 and Moffitt, 1982). الگوی توبیت برآورده شده برای بازدیدکنندگان منطقه کوهستانی در که به صورت زیر است:

$$C_i^* = \beta'X_i + \varepsilon_i^* \quad (1)$$

$$\frac{\partial E(C_i)}{\partial X_i} = \phi(Z) \left[\frac{\partial E(C_i^*)}{\partial X_i} \right] + E(C_i^*) \left[\frac{\partial \phi(Z)}{\partial X_i} \right]$$

$$n_0 = \frac{t^2 s^2}{d^2} = \frac{(1/96)^2 \cdot (1/18)^2}{(0/15)^2} = 238 \approx 240$$

که در آن، n_0 حجم نمونه، t ضریب اطمینان قابل قبول که با فرض نرمال بودن توزیع صفت مورد نظر در جدول t استیوینت به دست می‌آید، S^2 واریانس تمایل به پرداخت افراد و d دقت احتمالی مطلوب (نصف فاصله اطمینان) است.

یافته‌ها

برای برآورد ارزش تفریحی منطقه در که، مصاحبه با افرادی انجام شد که از نظر درآمدی مستقل بوده و در هنگام مواجهه با پیشنهاد پرداخت ورودیه برای منطقه در که براحتی بتوانند تصمیم‌گیری کنند. ۲۴ پرسشنامه به دلیل عدم درک صحیح سوالات WTP و ناقص بودن حذف شد و تجزیه و تحلیل‌های آماری متغیرهای مورد مطالعه با ۲۱۶ پرسشنامه انجام شد. با توجه به بررسی‌های توصیفی، ۶۶ درصد افراد انتخابی پاسخگویان مرد بود. بیشتر تعداد افراد انتخابی (۵۶٪) به صورت گروهی و همراه با دوستان خود از منطقه در که دیدن کرده‌اند. ۳۱٪ پاسخگویان همراه با خانواده خود و فقط ۱۲ درصد افراد به تنها‌یی از منطقه دیدن می‌کنند.

میانگین سن، تحصیلات، تعداد افراد خانوار، درآمد افراد نمونه و درآمد هر خانوار در ماه به ترتیب برابر ۳۴ سال، کارشناسی، ۴ نفر، ۷۰۴۰ هزار ریال و ۱۷۲۹۴ هزار ریال است. بیشترین درصد بازدیدکنندگان (۷۹٪) در منازل آپارتمانی و ۲۱٪ درصد سایر افراد در منازل ویلایی ساکن بودند.

فاصله محل سکونت پاسخگویان از منطقه در که، اثر معنی‌داری بر بازدید از این مکان دارد. به طوری که کمترین تعداد بازدیدکنندگان از شرق تهران و خارج از آن (۱۴٪) بوده و بیشترین تعداد بازدیدکنندگان نیز افراد ساکن در مناطق شمالی و غرب تهران (۵۳٪) هستند. برخلاف توزیع آماری منطقه سکونت، فعالیت شغلی بیشترین تعداد بازدیدکنندگان (۵۱٪)، در مناطق مرکز و جنوب شهر تهران است. اما همانند توزیع آماری منطقه سکونت، کمترین درصد افراد انتخابی در شرق تهران، یا خارج از آن (۱۱٪) به کار و فعالیت مشغول هستند.

بررسی میزان اثربازی پاسخگویان از انتشار انواع آلاینده‌های صوتی و هواشنان داد، میزان اثربازی افراد نمونه از

به عبارت دیگر، کشش کل مجموع کشش احتمال سطح پیش‌بینی شده تمایل به پرداخت (بخش اول سمت راست رابطه) و کشش ارزش پیش‌بینی شده شرطی (بخش دوم سمت راست رابطه) است (Amigues et al, 2002).

خوبی برآذش الگوی توبیت با استفاده از r^* (توان دوم ضریب همبستگی میان مقادیر واقعی و مقادیر پیش‌بینی شده C_i) محاسبه می‌شود. هر چه r^* به یک نزدیک‌تر باشد، خوبی برآذش بیشتر است.

روش دومرحله‌ای هکمن (Heckman, 1979) بر این فرض استوار است که مجموعه‌ای از متغیرهای تصمیم افراد در مورد تمایل به پرداخت و مجموعه دیگر میزان تمایل به پرداخت را پس از اتخاذ تصمیم، تحت تأثیر قرار می‌دهند. در این رهیافت، الگوی پربویت با استفاده از روش حداقل راستنمایی برآورد می‌شود و عوامل مؤثر بر تصمیم به پرداخت ورودیه را بررسی می‌کند. برای برآورد الگوی پربویت، مشاهدات مربوط به متغیر وابسته در بالای آستانه سانسور مساوی یک و سایر مشاهدات در پایین آستانه سانسور مساوی صفر قرار داده می‌شوند:

$$Y_i = \beta'X_i + U_i \quad \text{if } \begin{cases} i=1 & Y_i > 0 \\ i=0 & \text{otherwise} \end{cases} \quad (12)$$

در هنگام برآورد الگوی پربویت، عکس نسبت میل (inverse mill ratio) که برای برآورد مرحله دوم ضروری است، نیز برآورد می‌شود. در مرحله بعد با استفاده از روش حداقل مربعات معمولی (OLS)، متغیرهای مؤثر بر میزان تمایل به پرداخت از طریق برآورد معادله رگرسیونی زیر بررسی می‌شود:

$$Y_i = \beta'X_i + \delta imr + U_i \quad (15)$$

در مرحله دوم مجدداً مقادیر متغیر وابسته به حالت پیش از تغییر در مرحله اول تبدیل می‌شوند و مشاهداتی که متغیر وابسته آنها در پایین آستانه سانسور قرار دارد از جریان برآورد حذف می‌شوند.

در مطالعه حاضر، با توجه به خصوصیات جامعه آماری مورد مطالعه و نیازهای پژوهش، از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده استفاده شد. حجم نمونه مورد نیاز با ضریب اطمینان ۹۵٪، بر اساس فرمول کوکران محاسبه شد (تاجداری ۱۳۸۶).

بررسی هزینه‌های تفریح نشان داد، ۴۸ درصد افراد انتخابی هیچ هزینه‌ای برای تفریح در منطقه در که پرداخت نکرده‌اند.^۴ درصد افراد انتخابی نیز بیشترین میزان هزینه تفریحی (۲۰۰۰۰ ریال) پرداخته‌اند.

در بخش بعد، بهمنظور برآورد قابل اعتماد از ارزش تفریحی منطقه کوهستانی در که با استفاده از روش ارزشگذاری مشروط، دلایل پاسخگویی افراد نمونه بررسی شد. دلایل عدم تمایل بازدیدکنندگان برای پرداخت ورودیه به منطقه کوهستانی در که در جدول (۱)، ارائه شده است. ۳۴ و ۹ درصد پاسخ‌های اعتراض آمیز بهترتبه متأثر از حس مالکیت عمومی طبیعت و عدم پذیرش مسئولیت برای پرداخت ورودیه است. پاسخ‌های صفر حقیقی نیز بهترتبه متأثر از عدم وجود وجود امکانات کافی (۳۰٪) از دیدگاه پاسخگو و انگیزه غالب محدودیت درآمدی (۲۵٪) است.

پیامدهای منفی انواع آلودگی در محیط‌های کاری بسیار بیشتر از مناطق مسکونی است. فقط ۳۹٪ بازدیدکنندگان میزان انتشار آلاینده هوا و صدا را در محل سکونت خود قابل تحمل و کم ارزیابی کرده‌اند. این رقم در محیط‌های کاری، حداقل برابر ۲۵٪ افراد انتخابی است.

بررسی دیدگاه پاسخگویان در مقایسه منطقه در که با سایر مناطق تفریحی طبیعی نشان داد، بیشترین افراد نمونه (۵۵٪) در که را به عنوان اولویت اول خود برای لذت بردن از طبیعت و کوهنوردی انتخاب می‌کنند. اولویت ۱۸٪، ۷٪ و ۶٪ سایر پاسخگویان نیز، بهترتبه توجال، دریند، جمشیدیه و دارآباد است. میانگین تعداد دفاتر بازدید پاسخگویان ۱۳ بار در سال بوده و فقط ۱۰٪ افراد نمونه تاکنون از منطقه کوهستانی در که بازدید نکرده بودند. همچنین بیش از نیمی از پاسخگویان (۶۰٪) امکانات مختلف رفاهی، بهداشتی منطقه در که را ضعیف ارزیابی کرده‌اند.

جدول (۱): دلایل عدم تمایل به پرداخت پاسخگویان برای استفاده تفریحی از منطقه در که

درصد	تعداد	دلیل عدم تمایل به پرداخت	وضعیت پاسخ
۳۴	۴۱	طبیعت در مالکیت عموم مردم است و قیمت‌گذاری برای آن مفهوم ندارد. به عبارت دیگر با پرداخت ورودیه، طبیعت برای مردم نیست و به نفع دولت مصادره می‌شود.	پاسخ صفر اعتراض آمیز
۹	۱۱	وقتی به دولت، یا شهرداری مالیات داده می‌شود، وظیفه دولت، یا شهرداری دادن خدمات است و نباید برای آن ورودی دریافت شود.	
۳۰	۳۶	با وجود امکانات ضعیف فعلی، دلیلی برای پرداخت ورودیه وجود ندارد.	پاسخ صفر حقیقی
۲۵	۳۱	با توجه به ضعیف بودن شرایط اقتصادی بیشتر مردم، پرداخت ورودی سبب می‌شود که ورود افراد به منطقه کمتر شود، یا تفریحات و مناطق تفریحی ارزانتر را انتخاب کنند.	
۲	۳	دلیلی برای عدم پاسخگویی خود به مبالغ پیشنهادی را بیان نکردند.	پاسخ صفر بدون دلیل
۱۰۰	۱۲۲		جمع

مأخذ: یافته‌های تحقیق

ورودیه، بازگشت درآمد حاصل از دریافت ورودیه به خود بازدیدکنندگان از طریق ارائه کیفیت بالاتر خدمات و بهبود شرایط محیط برای بازدیدکنندگان است. نتایج برآوردهای اقتصادسنجی، با استفاده از الگوی توبیت در جدول (۳) ارائه شده است. برای بررسی همخطی در این تحقیق از آزمون تجزیه واریانس^(۴) استفاده شد. در این آزمون اگر سهمی که ریشه مشخصه ضرایب در تأمین واریانس آنها دارد کمتر از پنجاه درصد باشد، فرض وجود هم خطی میان متغیرهای مستقل پذیرفته نخواهد شد. نتایج حاصل از این آزمون^(۵) نشان داد که هم خطی میان میزان آلودگی صوتی و آلودگی هوا در محیط‌های

چون پاسخ صفر اعتراض آمیز و بدون دلیل، شاخص مناسبی از ارزشگذاری حقیقی فرد نیست و با رفتار ارزشگذاری مشروط سازگار نیست، از ۲۱۶ پاسخ درست، پاسخ‌های صفر اعتراض آمیز و بدون دلیل حذف و تمایل به پرداخت بازدیدکنندگان با ۱۶۱ پاسخ معتبر انجام شد.

از میان پاسخ‌های معتبر نیز، ۹۴ پاسخگو (۵۸٪) حاضر به پرداخت ورودیه (تمایل به پرداخت مثبت) برای استفاده تفریحی از منطقه در که بوده‌اند.

دلایل تمایل افراد به پرداخت ورودیه برای منطقه کوهستانی در که نشان داد، انگیزه بیشترین تعداد پاسخگویان برای پرداخت

جدول (۲): دلایل تمایل به پرداخت پاسخگویان برای استفاده تفریحی از منطقه در که

درصد	تعداد	انگیزه‌های مختلف برای تمایل به پرداخت
۴۷	۴۴	بهبود شرایط محیط، پیشرفت امکانات رفاهی و بهداشتی و افزایش امنیت اجتماعی
۲۸	۲۶	منطقه در که فرهنگی را برای بهره‌برداری از هوای پاک، مناظر زیبا، تأمین سلامتی و تجدید روحیه فراهم می‌آورد.
۲۰	۱۹	طبیعت ارزشمند است و پرداخت پول برای ارزشهای طبیعی وظیفه‌ای اخلاقی است.
۵	۵	هر محیط طبیعی احتیاج به حفاظت و نگهداری دارد و پرداخت ورودیه از فرسوده و تخریب شدن آن جلوگیری می‌کند.
۱۰۰	۹۴	جمع

مأخذ: یافته‌های تحقیق

جدول (۳): نتایج برآورد الگوی توبیت برای تمایل به پرداخت ورودیه برای استفاده تفریحی از منطقه در که

متغیر	ضریب نرمال شده	آماره t	کشش انتظاری	کشش تحقق یافته	کشش کل
سن (سال)	.۰۰۶۴	۱/۳۳	.۰/۱۷	.۰/۱۱	.۰۲۸
تحصیلات (سال)	.۰۰۱۴	.۰/۴۴	.۰/۱۳	.۰/۱۰۲	.۰/۲۳۲
درآمد پاسخگو (هزار ریال)	.۰۰۲۸۱	۱/۹۷	.۰/۲۴	.۰/۱۹	.۰/۴۳
تعداد افراد خانوار (نفر)	-.۰/۱۵	-.۲/۰۸	-.۰/۷۹	-.۰/۴۵	-.۱/۲۴
نوع خانه (آپارتمانی = ۱ و ویلایی = ۰)	.۰/۴۳	.۳/۵۵	.۰/۲۸	.۰/۲۳	.۰/۵۱
میزان آلودگی هوا در محیط کار (درصد)	.۰/۱۳	۱/۸۸	.۰/۳۳	.۰/۲۹	.۰/۶۲
تغییر جغرافیایی محیط کار (ساعت)	-.۰/۰۰۰۰۴۲۲	-.۱/۲۲	-.۰/۰۴۳	-.۰/۱۰۵	-.۰/۱۴۸
امتیاز داده شده به امکانات منطقه در که از دیدگاه پاسخگو (از ۲۰ امتیاز)	.۰/۰۳۱۷	.۲/۰۴	.۰/۸۳	.۰/۷۱	.۱/۵۳
ضریب ثابت	-.۰/۶۸	-.۰/۸۴	-	-	-
	$r^2 = .۰/۶۳$				

مأخذ: یافته‌های تحقیق

محیط کار و سطح امکانات منطقه کوهستانی در که در سطح ۵ درصد و پایین‌تر از آن بر میزان تمایل به پرداخت افراد اثر معنی دار دارند. ضریب تنوع جغرافیایی محیط کار از نظر آماری معنی دار نشده است، اما علامت منفی آن نشان می‌دهد که هرچه تعداد ساعت‌های کار افراد در محیط ثابت افزایش می‌یابد، تمایل به پرداخت آنها برای منطقه تفریحی بیشتر می‌شود.

با توجه به مقادیر انواع کشش، تمایل به پرداخت نسبت به متغیرهای معنی دار تعداد افراد خانوار و سطح امکانات منطقه کشش پذیر است. اما تمایل به پرداخت بازدیدکنندگان نسبت به متغیرهای معنی دار سطح درآمد پاسخگو، نوع منزل مسکونی و میزان آلودگی در محیط کار، کشش ناپذیر است.

تصویری توبیت این امکان را فراهم می‌آورد که تصمیمات مرتبط با تمایل به پرداخت ورودیه در گروههایی که تمایل به پرداخت دارند و گروههایی که تمایل به پرداخت ندارند، بررسی

کار و مناطق مسکونی، هم خطی میان تعداد بازدید در هر سال و تعداد بازدیدهای قبلی، هم خطی میان بهره‌گیری از فضای سبز و میزان انتشار انواع آلاینده‌ها در مناطق مسکونی و محیط کار وجود دارد. از این‌رو در بررسی اثر عوامل مذکور بر تمایل به پرداخت افراد، اثر یکی از متغیرها به عنوان متغیر مستقل بررسی شده و سایر این متغیرها از جریان برآورد حذف می‌شوند.

با انجام آزمون Box-Cox و با توجه به مسائلی نظریر توان دوم ضریب همبستگی الگوی توبیت و تعداد ضرایب معنی دار، فرم خطی - خطی به عنوان فرم تابعی مطلوب برای الگوی توبیت انتخاب شد. در الگوی برآورد شده مقدار $r^2 = .۰/۶۳$ است که نشان‌دهنده توضیح‌دهنگی بالای متغیرهای مستقل در الگوی توبیت است.

اطلاعات جدول (۳) نشان می‌دهد متغیرهای درآمد، تعداد افراد خانوار، نوع منزل مسکونی، میزان اثربازی افراد از آلودگی

بیشتر شدن سطح درآمد و میزان انتشار آلاینده‌ها تمایل به پرداخت پیدا می‌کند.

برای شناسایی و تفکیک متغیرهایی که بر تصمیم به تمایل به پرداخت و میزان پرداخت ورودیه (مرحله عمل بعد از تصمیم) اثرگذار هستند، الگوی دومرحله‌ای هکمن برآورد شد.

نتایج برآورد الگوی پروبیت با استفاده از روش حداکثر راستنمایی در جدول (۴) ارائه گردیده است. با انجام آزمون Box-Cox و با توجه به مسائلی نظیر آماره حاصل از آزمون نسبت راستنمایی، ضریب تعیین، درصد پیش‌بینی صحیح و تعداد ضرایب معنی‌دار، فرم خطی-خطی به عنوان فرم تابعی مطلوب برای الگوی پروبیت انتخاب شد. مقدار آماره نسبت راستنمایی (۶۲/۴۵) نشان می‌دهد، تغییرات توضیح داده شده با مدل در سطوح پایین‌تر از یک درصد معنی‌دار شده است.

جدول (۴): مرحله نخست، نتایج برآورد الگوی پروبیت برای تمایل به پرداخت ورودیه برای استفاده تفریحی از منطقه در که

متغیر	ضریب	آماره t	کشش در میانگین	کشش کل وزن داده شده	اثر نهایی
جنس	.۰/۱۹۷	.۰/۸۹	.۰/۰۱۹	.۰/۰۱۱	.۰/۰۲۸
سن (سال)	.۰/۰۱۹	.۱/۸۴	.۰/۰۳۸	.۰/۰۳۱	.۰/۰۱۲
تحصیلات (سال)	.۰/۰۴۵۳	.۱/۲۱	.۰/۰۰۴۸	.۰/۰۰۴۲	.۰/۰۰۲۷۵
تعداد افراد خانوار (نفر)	-.۰/۴۱	-.۲/۹۳	-.۰/۰۵۶	-.۰/۰۵۳	-.۰/۱۴
درآمد (هزار ریال)	.۰/۰۰۰۳۹	.۲/۱۶	.۱/۱۱	.۰/۹۱۶	.۰/۰۰۱۵۴
نوع خانه (اپارتمانی = ۱ و ویلایی = ۰)	.۰/۰۵۲	.۳/۰۳	.۰/۰۸۵	.۰/۰۷۱	.۰/۳۱
تغییر جغرافیایی محیط کار (ساعت)	-.۰/۰۰۷۸	-.۲/۰۴	-.۰/۱۵۳	-.۰/۱۴۴	-.۰/۰۰۳۰۸
میزان آلودگی هوا در محیط کار (درصد)	.۰/۰۱۸	.۴/۰۱	.۰/۰۴۶	.۰/۰۳۷	.۰/۰۰۳۴۲
امتیاز داده شده به امکانات منطقه در که از دیدگاه پاسخگو (از ۲۰ امتیاز)	.۰/۰۵۷	.۳/۱۳	.۰/۰۶۹	.۰/۰۶۳	.۰/۲۲
ضریب ثابت	-.۱/۹۲	-.۱/۸	-.۱/۷۱	-.۱/۵۲	-
مک فادن: .۰/۵۲	درصد درست پیش‌بینی: %۸۹/۱	R^2	D-W=1/94		
Log-Likelihood Function = -97/264	Log-Likelihood(0 = -128/49				
Likelihood Ratio Test = 62/45	With 9 D.F	P-value = 0.000			

مأخذ: یافته‌های تحقیق

با توجه به مقادیر کشش کل وزن داده شده، سطح درآمد، مؤثرترین متغیر توضیحی در ارزیابی احتمال تمایل به پرداخت افراد است. با هر ۱۰ درصد افزایش در درآمد بازدیدکنندگان، میزان آلودگی محیط کار و امکانات رفاهی منطقه در که، احتمال پرداخت ورودیه، به ترتیب ۶/۳٪ و ۳/۷٪ افزایش می‌یابد. با توجه به عدم وجود مفهوم اقتصادی کشش برای متغیرهای مجازی (نوع خانه) و مشکل بودن تفسیر کشش برای متغیرهای

شود. برای مثال، در صورتی که سطح امکانات منطقه ۱۰ درصد افزایش یابد، میانگین تمایل به پرداخت ۱۵/۳ درصد افزایش می‌یابد. از این مقدار، ۷/۱ درصد افزایش در میانگین تمایل به پرداخت برای بازدیدکنندگانی است که از قبل تمایل به پرداخت ورودیه داشتند و ۸/۳ درصد مربوط به افرادی است که تمایل به پرداخت نداشته‌اند، ولی پیش‌بینی می‌شود که با پیشرفت سطح امکانات منطقه، تمایل به پرداخت پیدا کنند.

با افزایش ۱۰ درصدی در میزان درآمد پاسخگویان و میزان آلودگی در محیط کار آنها، میانگین تمایل به پرداخت، به ترتیب ۴/۳ و ۶/۲ درصد افزایش می‌یابد. از این مقدار ۱/۹ و ۲/۹ درصد افزایش به ترتیب برای افزایش سطح درآمد و میزان آلودگی در محیط کار بازدیدکنندگانی است که تمایل به پرداخت دارند. ۲/۴ و ۳/۳ درصد افزایش نیز به ترتیب برای پاسخگویانی است که با

جدول (۴): مرحله نخست، نتایج برآورد الگوی پروبیت برای تمایل به پرداخت ورودیه

با توجه به جدول (۴)، سن پاسخگویان، آپارتمانی بودن منازل مسکونی، سطح درآمد، میزان آلودگی در محیط کار و سطح امکانات منطقه در که از دیدگاه پاسخگویان بر تصمیم افراد برای پرداخت ورودیه برای استفاده تفریحی از منطقه در که مثبت و معنی‌دار دارد. تعداد افراد خانوار و تغییر جغرافیایی محیط کار، تصمیم افراد برای پرداخت ورودیه، استفاده تفریحی از منطقه کوهستانی در که را به طور منفی تحت تاثیر قرار می‌دهد.

تعیین کننده میزان تمایل به پرداخت یکسان نیست و در واقع تأییدی برای استفاده از روش دو مرحله‌ای هکمن در این پژوهش است. همچنین حضور عکس نسبت میل در الگوی رگرسیون خطی، وجود ناهمسانی واریانس مدل اولیه را رفع می‌کند و استفاده از الگوی خطی را امکان‌پذیر می‌سازد. متغیرهای سطح درآمد، تعداد افراد خانوار، نوع منزل مسکونی، میزان استفاده از گل و گیاه در فضای منزل، میزان آلودگی در محیط کار، امکانات منطقه درکه و تعداد بازدید در سال دارای اثر معنی دار بر مقدار ورودیه بیان شده (مرحله عمل بعد از تصمیم) است. برای مثال، با فرض ثابت بودن سایر شرایط، تمایل به پرداخت در بازدیدکنندگان دارای منزل آپارتمانی ۱۶۰۲ ریال بیشتر از بازدیدکنندگان دارای منزل ویلایی است. همچنین دو برابر شدن میزان انتشار آلودگی در محیط کار ۲۲۰۰ ریال، میزان تمایل افراد برای پرداخت ورودیه به منطقه کوهستانی درکه را افزایش می‌دهد.

جدول (۵): مرحله دوم ، نتایج برآورد الگوی رگرسیون خطی برای میزان پرداخت ورودیه به منظور استفاده تفریحی از منطقه درکه

آماره <i>t</i>	ضریب	متغیر
۰/۹۶	۱۰/۹	سن (سال)
۱/۰۶	۲۱/۸	تحصیلات (سال)
-۳/۹۴	-۵۸/۳	تعداد افراد خانوار (نفر)
۲/۱۱	۰/۰۹۶	درآمد (هزار ریال)
۲/۶۷	۱۶۰۰/۲	نوع خانه (آپارتمانی = ۱ و ویلایی = ۰)
-۱/۱۹	-۰/۸۳	مساحت خانه (مترمربع)
-۰/۹۸	-۰/۸۶	تغییر جغرافیایی محیط کار (ساعت)
۲/۱۴	۵/۲	میزان استفاده از گل و گیاه در فضای منزل (درصد)
۳/۰۷	۲۲	میزان آلودگی هوا در محیط کار (درصد)
۲/۲۳	۱۵۱/۲	امتیاز داده شده به امکانات منطقه درکه از دیدگاه پاسخگو (از ۲۰ امتیاز)
-۱/۹۳	-۱۰۰/۱	تعداد بازدید در سال
۷/۶۸	۲۴۷۲/۷	عکس نسبت میل
۳/۱۹	۱۹۰۰/۲۹	ضریب ثابت
$R^2 = 0/61$		
$D-W = 2/08$		
JARQUE-BERA NORMALITY TEST = 3/1 With $\chi_{2,0.05} = 5/99$		

مأخذ: یافته‌های تحقیق

آلودگی در محیط کار و امکانات منطقه درکه در مرحله اول (تصمیم برای تمایل به پرداخت) و همچنین در مرحله دوم (عمل بعد از تصمیم)، بر میزان تمایل به پرداخت پاسخگویان اثر معنی دار دارد. میزان توجه پاسخگویان به نگهداری گل و گیاه در

که در مقیاس محدود عددی (سن، تعداد افراد خانوار، تغییر جغرافیایی محیط کار) استفاده می‌شوند، اثر نهایی مربوط به این متغیرها مورد تفسیر قرار می‌گیرد. برای مثال، با توجه به فرض محدودیت بودجه در رهیافت ارزشگذاری مشروط و لزوم تخصیص درآمد خانوار به مصارف دیگر، اضافه شدن هر نفر به افراد تحت تکفل بازدیدکنندگان، تصمیم آنها را برای تمایل به پرداخت ۱۴ درصد کاهش می‌دهد. همچنین برای افرادی که در منازل آپارتمانی سکونت دارند، ۳۱ درصد احتمال بیشتری نسبت به افراد دارای منازل ویلایی، وجود دارد تا پرداخت ورودیه برای استفاده تفریحی از منطقه کوهستانی درکه را قبول کنند.

نتایج حاصل از برآورد مرحله دوم روش دو مرحله‌ای هکمن به روش حداقل مربعات معمولی در جدول شماره (۵)، ارائه شده است. معنی دار شدن عکس نسبت میل مبین آن است که عامل‌های اثرگذار بر تصمیم به تمایل به پرداخت با عوامل

نتایج برآورد الگوی رگرسیون خطی برای میزان پرداخت ورودیه

به منظور استفاده تفریحی از منطقه درکه

نتایج برآورد الگوی دو مرحله‌ای هکیت نشان می‌دهد، متغیرهای سن و تغییر جغرافیایی محیط کار، فقط بر تصمیم پاسخگویان برای پرداخت ورودیه اثر معنی دار دارد. همچنین سطح درآمد، تعداد افراد خانوار، نوع منزل مسکونی، میزان

ارزش تفریحی هر هکتار از منطقه کوهستانی در که برابر پنجاه میلیون ریال در سال ۱۳۸۸ است.

با توجه به میزان بالای ارزش تفریحی هر هکتار از منطقه در که و این که بیشتر تعداد پاسخ‌های مثبت بازدیدکنندگان (۴۷ درصد) متأثر از انتظار آنها برای بهبود شرایط محیط و پیشرفت امکانات رفاهی، بهداشتی و امنیتی است؛ همچنین با در نظر گرفتن این که، بیشترین تعداد پاسخ‌گویان (۸۵ درصد) بازدید از منطقه در که را بر آرامش روحی خود خوب ارزیابی کردند. ضروری است، مسئولان با برنامه‌ریزی صحیح، به حفظ و نگهداری مناطق تفریحی طبیعی همانند در که توجه بیشتر نمایند. این موضوع در کلانشهرهای مانند تهران که بیشتر ساکنان آن مواجه با انواع آلودگی و کمبود فضای سبز است، از اهمیت بسیار بیشتری برخوردار است. برنامه‌ریزی صحیح برای ارتقاء سطح امکانات بهداشتی، رفاهی، توسعه امکانات ایمنی، گسترش آموزش در زمینه حفاظت محیط طبیعی و بکر منطقه در که، اثر بسیار مهمی در افزایش ارزش تفریحی هر هکتار از منطقه خواهد داشت. همچنین لازم است تا تعییر کاربری و ساخت و ساز در منطقه در که با رعایت اصول مربوط و به گونه‌ای صورت پذیرد تا منجر به کاهش کیفیت تفریجی منطقه و تعییر سیمای سرزمین نشود.

ذکر این نکته ضروری است که اکوسیستم طبیعی در که دارای عملکردهای دیگری همچون حفاظت از تنوع زیستی، ایجاد زیستگاه حیات وحش، تأمین آب برای شهر تهران و دالان تصفیه هوای تهران است که هر یک از آنها دارای ارزش‌های ریادی هستند. از این رو فقط برآورد ارزش تفریجی منطقه در که میان ارزش واقعی خدمات فراهم شده با این اکوسیستم نیست و ضروری است تا در تحقیقات دیگر به برآورد ارزش اقتصادی سایر خدمات آن نیز توجه شود.

یادداشت‌ها

۱. در برخی متون ارزشیابی شرطی ترجمه شده است. سردبیر
2. Contingent Valuation Method (CV)
۳. روش بازی-پیشنهاد، روش کارت پرداخت، روش انتها-باز، روش انتخاب دوگانه یک بعدی و روش انتخاب دوگانه دو بعدی.
4. Variance Decomposition
۵. نتایج نشان داد سهم ریشه‌های مشخصه مختلف در تأمین واریانس ضرایب مذکور بیش از ۵۰ درصد است.

فضای منزل و تعداد بازدید در سال، متغیرهایی هستند که اثر معنی دار آنها بر میزان ورودیه پرداخت شده (مرحله عمل بعد از تصمیم) بررسی می‌شود. برای مثال بازدیدکنندگان به منظور صرفه‌جویی در هزینه‌های خود، تمایل به پرداخت ۱۰۰ ریال کمتر برای هر بازدید بیشتر در سال را دارند.

با استفاده از مشخصه‌های برآورد شده الگوی رگرسیون خطی و میانگین متغیرهای مستقل معنی دار در الگوی مذکور، میانگین تمایل به پرداخت سالانه هر بازدیدکننده برای استفاده تفریجی از منطقه کوهستانی در که برابر ۳۳۶۲/۸ ریال به دست آمد.

با توجه به متوسط تمایل به پرداخت بازدیدکنندگان، تعداد کل بازدیدکنندگان در سال ۱۳۸۸ و مساحت منطقه در که (۸۱ هکتار)، ارزش تفریجی هر هکتار از منطقه در که در سال ۱۳۸۸ تقریباً برابر پنجاه میلیون ریال می‌باشد.
 ارزش تفریجی هر هکتار = (میانگین تمایل به پرداخت × تعداد بازدید کنندگان) ÷ (مساحت منطقه تفریجی در که)
 ارزش تفریجی هر هکتار = $\frac{۳۳۶۲/۸ \times ۸۱}{۱۲۰۰۰} = ۴۹۸۱۹۲۵۲$

$$\text{ارزش تفریجی هر هکتار} = ۴۹۸۱۹۲۵۹$$

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد از ۲۱۶ پاسخ‌گوی معتبر، ۹۴ بازدیدکننده حاضر به پرداخت ورودیه برای استفاده از منطقه کوهستانی در که هستند. ۵۲ پاسخ‌گو دارای دیدگاه اعتراض‌آمیز نسبت به پرداخت ورودیه برای منطقه بوده و ۶۷ پاسخ‌گو نیز به دلیل ضعیف دانستن امکانات منطقه در که و انگیزه غالب محدودیت درآمدی، تمایلی به پرداخت ورودیه برای استفاده تفریجی از منطقه ندارند. معنی دار شدن عکس نسبت میل در الگوی رگرسیون خطی نشان داد که عامل‌های اثرگذار بر تصمیم به تمایل به پرداخت با عوامل تعیین‌کننده میزان تمایل به پرداخت یکسان نیست. متغیرهای سن و تعییر جغرافیایی محیط کار، فقط بر تصمیم پاسخ‌گویان برای پرداخت ورودیه برای استفاده تفریجی از منطقه کوهستانی در که اثر معنی دار دارد، در حالی که سطح درآمد، تعداد افراد خانوار، نوع منزل مسکونی، میزان آلودگی در محیط کار و امکانات منطقه در که در مرحله تصمیم برای تمایل به پرداخت و همچنین مرحله عمل بعد از تصمیم، بر میزان تمایل به پرداخت پاسخ‌گویان اثر معنی دار دارد. میانگین تمایل به پرداخت به عنوان قیمت ورودیه برای هر بازدیدکننده برابر ۳۳۶۲/۸ ریال و

فهرست منابع

- اماگی میبدی، ع. و قاضی، م. ۱۳۸۷. برآورد ارزش تفریحی پارک ساعی در تهران با استفاده از روش ارزشگذاری مشروط، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ایران، ۳۶: ۱۸۷- ۲۰۲.
- تاجداری، پرویز. ۱۳۸۶. مقدمه‌ای بر آمارگیری نمونه‌ای. نشر آنا.
- خورشیددوست ع. ۱۳۷۶. نقش روش‌های قیمت‌گذاری و تحلیل اقتصادی در ارزیابی محیط‌بیست محیط‌شناسی، ۹۳: ص ۲۰- ۱۰۲.
- سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران. ۱۳۷۵. بررسی توان زیستمحیطی دره‌های شمال تهران، تهران.
- کاوسی کلاشمی، م؛ شهبازی، ح. و ملکیان، آ. ۱۳۸۸. برآورد ارزش تفریحی تفرجگاه‌ها با استفاده از روش دومرحله‌ای هکمن، مطالعه موردی بوسたن مختصه رشت، مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۱: ۱۳۷- ۱۴۹.
- میرقی، ن. ۱۳۸۷. ارائه و به کارگیری الگوی ارزش‌گذاری مکانی خدمات اکوسیستم جنگلی با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی. رساله دکتری. دانشکده محیط‌بیست، دانشگاه تهران.
- مجنوینیان، م. ۱۳۵۶. روش بررسی اقتصادی پارک‌ها و تفرجگاه‌ها، محیط‌شناسی، ۹: ۱- ۱۳.
- یخشکی، ع. ۱۳۵۱. مقدمه‌ای بر پارکهای ملی و جنگلی ایران. انتشارات دانشگاه تهران.
- Amirnejad, H.; Khalilian, S. And Assareh, MH. 2006. Estimating the existence value of North Forests of Iran by using a contingent valuation method. Ecological Economics. 58: 665- 675.
- Amigues, J. Boulatoff, C. and Desaiges, B. 2002. The benefits and costs of riparian analysis habitat preservation: a willingness to accept/ willingness to pay contingent valuation approach. Ecological Economics. 43: 3- 17.
- Bateman, J. and Willis, K. G, (Ed). 1999. Valuing Environmental Preferences Theory and Practice of the Contingent Valuation Method in the US , EU , and Developing Countries. Oxford University Press.
- Bohm, P. 1972. Estimating demand for public goods. An experiment. 3: 111- 30. European Economic Review.
- Costanza, R.; Degroot, R.; Grass M.; Hannon, B.; Limburg, K.; Naeem, S., Oneil, R. V.; and Paruelo, J. 1997. The value of the world ecosystem services and natural capital. *Nature*. 387: 60- 253.
- Dahlberg, A. 1974. Geografisk rorlighet: Sociala och ekonomiska effekter (Geographic mobility: social and economic effect) Department of economic. University of Umea Sweden (in Swedish).
- Hanemann, W. M. 1991. Willingness to pay and willingness to accept .How much can they differ? American Economic Review, 81:635- 47.
- Garrod, G. & willis, K. 1997. The recreational value of tropical forests in Malaysia, Journal of World Forest Resource Management. 8: 183- 201
- Heal, G. M.; Barbier, E. B.; Boyle, K. J.; Covich, A. P.; Gloss, S. P.; Hershner, C. H.; Hoehn, J. P.; Pringle, C. M.; Polasky, S.; Segerso, K.; Schrader- Frechette, K. 2005. Valuing Ecosystem Services. Toward Better Environmental Decision- Making. The National Academies Press, Washington, D. C.
- Heckman, J. J. 1979. Sample selection bias as a specification error. *Econometrica*, 47: 153- 161.
- Joens, G. E.; Davies. B. and Hussain. S. 2000. Ecological Economics an Introduction. Blackwell science. London.
- Khorshidouz AM. 2005. Contingent Valuation in Estimating the Willingness to pay for Environmental Conservation in Tabriz, Iran. Environmental Studies. 30: 12- 21.
- Lee, C. and Han, S. 2002. Estimating the use and preservation values of national parks tourism resource using a contingent valuation method. Tourism Managemen:23:531-540.
- Maddala, G. S. 1983. Limited- dependent and Qualitative Variables in Econometrics. Cambridge University Press, Cambridge, MA.
- Mcdonald, J. F. and Moffitt, R. A. 1982. The uses of tobit analysis. *Rev. Econ. and Stat*, 62: 318- 3.
- Spash, C. L. 2005. Economics of the environment and development. (Ed) Pushpam Kumar, Ane Book Publication, New Delhi.
- Venkatachalam, L. 2003. The Contingent Valuation Method. A Review. *Environmental Impact Assessment Review*, 24: 89- 124.
- Walsh, R. G.; Loomis, J. B. & Gillman, R. A. 1984. Valuing option, existence and bequest demands for wilderness. *Land Economics*. 60: 14- 29